

תלמודו בידו

דף מד עמוד ב

א | החזיר גרושתו באיסור וילדה, האם הולד ממזר
והאם נפגם לכהונה ?

ב | לרב יוסף, מניין שהמחזיר גרושתו וילדה הבת פסולה
לכהונה ?

ג | בא על חייבי כריתות, האם הולד פגום לכהונה ומניין ?

ד | באיזה אופן אשה שנבעלה באיסור נעשית זונה ?

א | **ר' עקיבא:** הולד ממזר, שאין קידושין תופסים בחייבי לאווין [ואינה צריכה גט].
חכמים: לרב יוסף, הבת פסולה לכהונה כדין חללה.

ואף שנאמר "היא תועבה", אינו למעט שאין בניה תועבה.

אלא ללמד שאין צרתה תועבה [שאינן צרת גרושתו נפסלת ליבום].

ב | **לימוד:** קל וחומר מאלמנה לכהן גדול.

אם אלמנה האסורה לכהן גדול בלבד בניה חללים, מחזיר גרושתו
משנשאת שאיסורה שוה בכל, כל שכן שולדה פגום לכהונה.

דחיה: אלמנה חמורה שאף היא נעשית חללה, ונאסרת אף לכהן הדיוט.

ואילו מחזיר גרושתו אינה מתחללת. שהרי להינשא לכהן הדיוט נפסלה

כבר כשהתגרשה, ולאכילת תרומה [אם היא בת כהן] אינה נפסלת.

ג | **חכמים:** הולד ממזר.

ר' יהושע: הולד פגום לכהונה, אף שאין ממזר אלא מחייבי מיתות בית דין.

קל וחומר מאלמנה לכהן גדול, שבנה פגום אף שאינה אסורה בכל.

זו שאיסורה שוה בכל כל שכן שבנה פגום [ואף היא נפסלת לכהונה משום זונה].

ד | **חכמים:** הנבעלת לאסור עליה בכרת, נעשית זונה ואסורה לכהן.

ר' עקיבא: אף הנבעלת לאסור עליה בלאו, כגון מחזיר גרושתו.